

[Boligministeren]

naturligt sammen med hele lejelovsdebatten, og jeg mener, at vi må se fordomsfrit på det forslag, når det kommer op til behandling i boligudvalget.

Det andet forslag er en principiel tilkendegivelse af de kommunistiske ønsker til en byfornyelseslovgivning. Det er et forslag, der meget klart og overskueligt redegør for kommunisternes grundtanker, og der er på det område i målsætningen meget, som regeringen kan være enig i. Der er også dele af det, der vil komme til at indgå i det forslag, regeringen lægger frem. Der er andre ting, som vi er stærkt uenige i. Men selv om forslaget er meget gennemarbejdet, må vi alligevel sige, at det grundlag, der ligger i bemærkningerne til forslaget, næppe er tilstrækkeligt til en principdebat om byfornyelsen. Regeringen vil i løbet af et par måneder fremkomme med et forslag. Jeg tror, det er rigtigt, at vi tager den store principdebat på det tidspunkt og blot konstaterer her, at dette er de kommunistiske synspunkter klart fremstillet.

Efter disse generelle og principielle betragtninger vil jeg gå over til de enkelte ordførere. Til fru Kirsten Jacobsen vil jeg sige, at det ikke er vort ønske at sjofle de andre partier. Meningen har været her at få en principdebat om holdningen til, hvad der skal ske her og nu. Alle de spørgsmål, der vil blive stillet i udvalget, vil vi fra boligministeriets side anstrenge os mest muligt for at besvare så hurtigt og så godt som muligt.

Hr. Johan Philipsen bad om en principiel erklæring vedrørende de forbedringer, der skal ske i den ældre almennyttige boligmasse, hvor man kommer ind i en situation, hvor man kan trække bidragene til landsbyggefonden mere eller mindre automatisk tilbage til udførelse af forbedringer. Jeg vil meget gerne understrege, at denne ordning ikke har til hensigt at nedbringe boligudgiften i den ældre almennyttige boligmasse. Denne ordning har til formål at hæve boligstandarden og at skabe beskæftigelse, og ved ordningens konkrete udformning skal der lægges uhyre vægt på, at netop dette sker. Jeg vil gerne klart give dette til kende således som ønsket af hr. Johan Philipsen. Jeg vil samtidig sige, at vi kigger på problemerne omkring husleje og varmebidrag.

Hr. Keld Andersen spurgte, hvordan det egentlig kunne være, at grundejerne først skriver under på en betænkning og dernæst

erklærer, at denne lovgivning er en grov krænkelse af grundejernes interesser, hvordan noget sådant kunne gå til.

Det, der er sket, er, at grundejerforeningens direktør som medlem af udvalget har skrevet under på betænkningen, men vi er blevet gjort opmærksom på, at hele dette kompleks ikke har været til debat i grundejernes kompetente forsamlinger, og der er derfor ikke nogen dækning i grundejerforeningens direktørs egen medlemskreds. Det er således, det er gået til. Det er altså en betænkning, der er underskrevet af grundejerforeningens direktør, men hvorfra grundejerforeningen siden har taget afstand.

Jeg vil sige, at problemerne om byfornyelse og sanering, som har været nævnt af hr. Keld Andersen og af andre deltagere i debatten, vender vi tilbage til, når regeringen fremkommer med sit forslag.

Hr. Keld Andersen spurgte, hvorfor den bebudede bestemmelse om sanktioner imod huslejeboykot ikke er at finde i de lovforslag, som er lagt frem. Der er to grunde til det. Den ene er, at regeringen ved at lægge forslagene frem har villet understrege, at hovedsigtet i regeringens boligpolitik er at skabe sådanne vilkår for det almennyttige byggeri, at der ikke kommer huslejeboykot, fordi forholdene er rimelige. Den anden grund til, at vi ikke er fremkommet med en sådan bestemmelse, er, at vi ligesom ville vise lejerne i det almennyttige byggeri den tillid, at vi siger, at nu lægger vi nogle rimelige forslag frem, så forventer vi heller ikke, at der kommer huslejeboykot.

Det har været disse to hensyn, altså dels ønsket om at vise, hvad der er hovedsigtet i regeringens politik på dette område, dels et forsøg på at appellere til lejerne og sige: nu lægger vi rimelige forhold frem, og lad os så se, hvordan det går.

Hr. Langsted var inde på en række problemer, der var sagligt meget væsentlige, men jeg tror, at det nok vil være rimeligst at vende tilbage med en detaljeret besvarelse i udvalget, når spørgsmålene bliver stillet dér. Hr. Langsted spurgte videre, om den evige sandhed, som hr. Langsted sagde, ligger i den trefjerdedelsregel, vi har lagt ind i rentesikringsaftrapningen. Dertil kan man kun sige: nej, der er ingen evige sandheder, men vi har følt, at det måtte være en rimelig må-